

Sygn. akt II K 418/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 grudnia 2016 r.

Sąd Rejonowy w Kętrzynie II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Jarosław Walentynowicz

Protokolant: st. sekr. sąd. Małgorzata Grabowska

Prokurator Prokuratury Rejonowej: M. P.

po rozpoznaniu w dniu 14 grudnia 2016 r. sprawy:

D. C.

s. K. i G. z domu W.

ur. (...) w K.

oskarżonego o to, że:

I. w dniu 2 czerwca 2016r. w K., działając umyślnie, uderzając J. M. w twarz, spowodował u niego obrażenia w postaci złamania trzonu żuchwy po stronie lewej, które to obrażenia naruszają prawidłowe funkcjonowanie czynności narządu ciała na okres powyżej 7 dni, przy czym czynu tego dokonał w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności będąc uprzednio skazanym za umyślne przestępstwo podobne

tj. o czyn z art.157§1 kk w zw. z art.64§1 kk

II. w sierpniu 2016r. w K., wbrew przepisom ustawy, uprawiał konopie inne niż włókniste o łącznej masie netto 24,237 g, przy czym uprawa dostarczała znacznej ilości ziela konopi innych niż włóknistych

tj. o czyn z art.63 ust. 1 Ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. 2016.224 j.t.)

I. oskarżonego D. C. uznaje za winnego popełnienia zarzucanych czynów i za to:

- za czyn z pkt I z mocy art.157§1 kk w zw. z art.64§1 kk skazuje go, zaś na podstawie art. 157§1 kk w zw. z art.37b kk, art.34§1 kk i art.35§1 kk, skazuje go na karę 2 (dwóch) miesięcy pozbawienia wolności i 8 (ośmiu) miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze po 30 (trzydzieści) godzin miesięcznie,

- za czyn z pkt II, eliminując z niego sformułowanie „znacznej ilości”, z mocy art.63 ust. 1 Ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art.34§1 kk i art.35§1 kk skazuje go na karę 1 (jednego) miesiąca pozbawienia wolności i 6 (sześciu) miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze po 30 (trzydzieści) godzin miesięcznie,

II. na podstawie art.85 kk, art.86§1 kk łączy orzeczone jednostkowe kary i w ich miejsce orzeka karę 2 (dwóch) miesięcy pozbawienia wolności i 10 (dziesięciu) miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze po 30 (trzydzieści) godzin miesięcznie,

III. na podstawie art.46§1 kk zasądza od oskarżonego na rzecz pokrzywdzonego J. M. kwotę 1500 (jeden tysiąc pięćset) złotych tytułem zadośćuczynienia za doznana krzywdę,

IV. na podstawie art.63§1 kk na poczet orzeczonej wobec oskarżonego kary ograniczenia wolności zalicza okres zatrzymania od dnia 13.07.2016r. do 14.07.2016r. (2 dni) i w tym zakresie karę pozbawienia wolności uznaje za wykonaną,

V. na podstawie art.70 ust. 1 Ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii orzeka przepadek przez zniszczenie dowodów rzeczowych zapisanych pod pozycją 83/16 księgi przechowywanych przedmiotów tutejszego Sądu,

VI. na podstawie art.624§1 kpk zwalnia oskarżonego w całości od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych.

Sygn. akt. II K 418/16

UZASADNIENIE

Zgodnie z treścią art. 423§1a kpk uzasadnienie wyroku ograniczono do rozstrzygnięcia o karze.

D. C. stanął pod następującymi zarzutami:

I. w dniu 02 czerwca 2016 roku w K. działając umyślenie, uderzając J. M. w twarz, spowodował u niego obrażenie w postaci: złamania trzonu żuchwy po stronie lewej, które to obrażenie naruszają prawidłowe funkcjonowanie czynności narządu ciała na okres powyżej 7 dni, przy czym czynu tego dokonał w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności będąc uprzednio skazanym za umyślne przestępstwo podobne, tj. o czyn z art. 157 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk

II. w sierpniu 2016 roku, w K. działając umyślenie, wbrew przepisom ustawy, uprawiał konopie inne niż włókniste, o łącznej masie netto 24,237 g, przy czym uprawa dostarczyła znacznej ilości ziela konopii innych niż włóknistych, tj. o czyn z art. 63 ust. 1 ustawy z dnia 19 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz.U.2016.224 j.t)

Oskarżony D. C. na rozprawie głównej w dniu grudnia 2016 r. przyznał się w całości do popełnienia zarzuczanych mu czynów (k. 96). Po czym złożył wniosek o dobrowolne poddanie się karze i wymierzenie mu kary:

- za czyn z pkt I a/o 2 miesięcy pozbawienia wolności i 8 miesięcy ograniczenia wolności po 30 godzin pracy miesięcznie oraz nawiązki w kwocie 1500 zł na rzecz pokrzywdzonego,

- za czyn z pkt II a/o 1 miesiąca pozbawienia wolności i 6 miesięcy ograniczenia wolności po 30 godzin pracy miesięcznie.

Oskarżony wniósł o wymierzenie mu kary łącznej w wymiarze 2 miesięcy pozbawienia wolności i kary 10 miesięcy ograniczenia wolności po 30 godzin pracy miesięcznie, zaliczenie na poczet kary okresu zatrzymania, przepadek dowodów rzeczowych oraz zwolnienie od kosztów.

Sąd uwzględnił wniosek oskarżonego D. C. i uznał go za winnego popełnienia zarzuczanych mu czynów i za to:

-za czyn z pkt I a/o na podstawie art. 157 § 1 w zw. z art. 37b kk, art. 34 § 1 i art. 35 § 1 kk skazał na karę 2 miesięcy pozbawienia wolności i karę 8 miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze po 30 godzin miesięcznie

-za czyn z pkt II a/o, eliminując z niego sformułowanie „znacznej ilości”, z mocy art. 63 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 34 § 1 i art. 35 § 1 kk skazał go na karę 1 miesiąca pozbawienia wolności i karę 6 miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania, nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze po 30 godzin miesięcznie. I w tym miejscu należy wskazać, że sąd przez przeoczenie

nie wpisał art. 37bk, który jest podstawą wymierzenia kary mieszanej, którą to karę sąd wymierzył i miał zamiar wymierzyć.

Na podstawie art. 85 § 1 k.k., art. 86 § 1 k.k. Sąd połączył orzeczone wobec oskarżonego jednostkowe kary i w ich miejsce orzekł karę łączną 2 miesięcy pozbawienia wolności i 10 miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze po 30 godzin miesięcznie.

Sąd uwzględnił jako okoliczność obciążającą znaczny stopień społecznej szkodliwości czynu z pkt. I przejawiający się w charakterze naruszonego przez niego dobra oraz okolicznościach działania oskarżonego. Oskarżony czynu z pkt. I a/o dopuścił się z błahego powodu będąc pod działaniem alkoholu. Czyn z pkt. II również cechuje się wysokim stopniem społecznej szkodliwości, w szczególności ze względu na ilość uprawianych konopii. Przy wymiarze kary za główną okoliczność obciążającą uznano dotychczasowy sposób życia oskarżonego, w tym uprzednią kilkukrotną karalność oskarżonego (k. 41- 46).

Oskarżony czynu z pkt. I dopuścił się po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności, będąc uprzednio skazanym za podobne przestępstwo umyślne (karta karna k. 51-52). A mianowicie wyrokiem Sądu Rejonowego w Kętrzynie z dnia 20 grudnia 2016 r. został za popełnienie czynu z art. 158 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk i czynu z art. 157 § 2 kk w zw. z art. 64 § 1 kk na karę łączną 1 roku pozbawienia wolności. Orzeczoną karę pozbawienia wolności odbywał od 23.08.2010 r. do 25.08.2010 r. i od 27.06.2011 r. do dnia 24.06.2012 r.

Powyższe wskazuje, że oskarżony jest wysoce zdemoralizowany i uprzednio orzekane wobec niego kary nie spełniły swoich celów, nie wpłynęły na zmianę jego postępowania i nie wdrożyły go do przestrzegania porządku prawnego.

Z kolei do okoliczności łagodzących Sąd zaliczył przyznanie się oskarżonego do popełnienia zarzuczanych mu czynów oraz dobrowolne poddanie się karze.

W ocenie Sądu orzeczonej kara mieszana spełni swe cele zapobiegawcze i wychowawcze, ponadto wpłynie na oskarżonego w ten sposób, aby w przyszłości powstrzymywał się od podobnego typu zachowań, uzmysławiając ich szkodliwość. Orzeczonej kara będzie zgodna ze społecznym poczuciem sprawiedliwości i w sposób prawidłowy ukształtuje świadomość prawną społeczeństwa.

Ponadto na podstawie art. 46 § 1 k.k. Sąd orzekł wobec oskarżonego na rzecz pokrzywdzonego J. M. kwotę 1500 złotych tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę.

Ma ono na celu przede wszystkim złagodzenie cierpienia fizycznych i cierpienia psychicznych pokrzywdzonego w związku z obrażeniami ciała w postaci złamania trzonu żuchwy po stronie lewej, które to obrażenia naruszyły prawidłowe funkcjonowanie czynności narządu ciała na okres powyżej 7 dni. W niniejszej sprawie, bez wątpienia istnieją podstawy do przyznania pokrzywdzonemu zadośćuczynienia. Sąd określając jego wysokość uwzględnił całokształt okoliczności ujawnionych w toku postępowania, a mających wpływ na rozmiar doznanej przez pokrzywdzonego krzywdy.

Zadośćuczynienie obok funkcji kompensacyjnej spełnia również zadania represyjne i prewencyjne. Konieczność zrekompensowania krzywdy wyrządzonych przestępstwem i związane z tym konsekwencje majątkowe mają nie tylko znaczenie szczególnie – prewencyjne, ale mogą przyczynić się do kształtowania postawy poszanowania dla prawa w społeczeństwie.

W punkcie IV wyroku Sąd zgodnie z art. 63 § 1 kk na poczet orzeczonej wobec oskarżonego kary pozbawienia wolności zaliczył okres zatrzymania od dnia 13.07.2016 r. do 14.07.2016 r. (2 dni) i w tym zakresie karę pozbawienia wolności uznał za wykonaną. Sąd jedynie omyłkowo wskazał, że okres zatrzymania zalicza na poczet kary ograniczenia wolności.

Zaś na podstawie art. 70 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii orzekł przepadek przez zniszczenie dowodów rzeczowych zapisanych pod pozycją 83/16 księgi przechowywanych przedmiotów tutejszego Sądu.

Ustalona sytuacja materialna skłoniła Sąd do zwolnienia D. C. z kosztów sądowych w całości.